

Apostlenes gjerninger – samtaleopplegg

Del 2 (Kirke i urolige tider, del A)

På grunnlag av tale v/Tarjei Cyvin
– Gudstjeneste 27. sept 2020

Resymé fra talen

1. Pet 4,7-11. Vi opplever i denne tiden at vi som kirke utfordres, og det kan da være lett å havne i en av to grøfter: Enten passivitet og bedøvelse, eller å prøve og redde verden i vår egen kraft. Det er i dette perspektivet vi må se på utfordring til oss omkring et fornyet fokus på utrustning med DHÅs kraft. Vi vil trenge det, i møte med en verden som er i stadig større nød/krise. Og Gud er god og forbereder oss ofte i tide, med tanke på det ukjente som ligger foran oss. I krise har Guds kirke alltid vist seg å bli sterkere, og også denne gangen tror vi at vi vil få oppleve dette – at kirken reiser seg i kraft, ydmyk og sterk, kjærlighetsfull og sann.

Apg 2,42-47. Etter Peters tale i Apg 2, kom det rask og sterk vekst, men også forfølgelse både politisk og religiøs. Det er interessant å legge merke til hvilket fokus de satte, og hvordan det holdt i møte med omstendighetene.

- **Apostlenes lære.** De skapte ikke splittelse ved å henge seg på ulike lærestrømninger som beveget seg (da, slik som nå).
- **Samfunnet.** Se også Apg 5,12. Det var stort fokus på fellesskap, de sto sammen og fant ut av det med hverandre. Alt virkelig og sant fellesskap er samtidig også krevende, både på det personlige nære plan men også i menighetsfellesskapet. I vår tid ser vi at mange styrer unna et forpliktende, nært fellesskap, f.eks av frykt for å bli såret eller avvist, eller av egoistiske årsaker. 1.Kor 10,12, Heb 10,24-25. Det er viktig at vi møter hverandre med et nådefullt utgangspunkt, i lys av det Jesus har gjort for oss.
- **Brødsbrytelsen.** Nattverden skjedde fra starten primært i hjemmene. De holdt måltid sammen, og i den settingen delte de nattverd. Vi trenger å ta tilbake noe av dette, med måltids- og nattverdsfellesskap i hjemmene.
- **Bønnene og lovsangen/lovprisningen.** Dette var en viktig søyle i den første menigheten, og bør dermed være det også for oss.

Vi ser at noe av frukten de opplevde, var at «det kom frykt over hver sjel» (v.43). Et sterkt Guds nærvær og Guds frykt preget den første kirke. Så står det at «mange under og tegn ble gjort ved apostlene». Dette var altså normalen i den første kristne tid, at lamme ble reist opp, blinde fikk synet, demonbesatte ble fri, osv. Og de kristne hadde godt vitnesbyrd i befolkningen (se bl.a Apg 5,13).

Vekstkurven var bratt den første tiden (se bl.a Apg 2,41 og 4,4), og i de større byene besto menigheten etter hvert av tusener og noen steder også titusener. Mye var bygget rundt husmenigheter, men da gjerne større grupper enn vi i dag gjerne tenker på som huskirke (mer 50-150 enn 10-30).

Spørsmål/problemstillinger å jobbe med:

- Hvor i eget liv kan du se at du havner i enten passivitet/bedøvelse eller i forsøk på selv å «redde verden»? Ser du dette som mønstre i samfunnet generelt i denne tiden? På hvilke måter?
- Hvis den kristne kirke (og dermed også Trondheim misjonskirke) skal komme ut av denne «krisetiden» med fornyet kraft og styrke, på hvilke måter tenker du at vi da trenger å modne mer?
- Hvilke ting kan du identifisere som utfordringer i forhold til å styrke fellesskapet og enheten iblant oss? Hva kan du selv gjøre i møte med det?